ספק אכל חלב פרק רביעי כריתות יט.

רבי שמעון פוטר כזו. דשני טומאות מינהו אכל חדא וחדא כמיסה מיכא לאמיר שכיל זה הוא הטהור והילכך ליכא ידיעה ולאית בתחלה וכטומאת מקדש בעינן ידיעה בתחלה וכסוף והעלם בנתים וס"ק דמתייב מפרש טעמיה לקמן: **ואפילו בקמייתא.** בתרתי קמייתא בתמיה

מחכירתי: **שכח שכלך כרשאון.** ולף על גב דטומאה ולאית היא מיכא ליכא אלא מקלת הידיעה דשכח את הראשון וכהא פליגי הני תרי תנאי אליבא דר' שמעון מ"ק אליבא דר' שמעון לא פטרו אלא בבתריתא דאילו בקמייתא כיון דממה נפשך איכא ב) טומאה ידיעה ולאית שהלך בשניהם אף על פי שנשכח שהלך בראשון אפילו הכי מקלת הידיעה כידיעה והוה ליה ידיעה בתחלה אבל בבתריתא ליכא ידיעה ג) ולאית: **ור' שמעון כן יסודה סבר.** אף על גב ד) דטומאת ידיעה ולאית היא כיון דליכא אלא מקלת ידיעה כמאן דליתיה דמיא: **ר' ישמעאל כו'.** נפרק שני דשבועות (דף ד.): **וקשיא דרישא לקשא אדרישא לקשא.** דלמתני לא אוקמה כרבי אלימא ידיעת ספק לגמרי: **ונעלם והוא טמא.** משמע אף על גב דליכא קלת העלמה בטומאה מייב: **ונעלם כו'.** מדאפיק הני תרי ונעלם להך דרשא אלמא לית ליה ידיעה בתחלה דידיעת טומאה דבעי בתחלה וכסוף וכעלם לא מפקא אלא מהכך תרי ונעלם כדאמרן בס"ק דשבועות (דף ד.): **מתני' חלב ונותר לפניו.** וכבסור שניהן שומן דהיתרא: **אשתו נדה ואחותו עמו בבית.** לא על האמת כבסור זו אשתו וכבסור שטהורה היא ונמצא שאשתו היתה נדה ועוד ספק על אחו אמה נדה: **ור' יהושע פוטר.** מפרש בגמרא (ד) אבר מטה כה עד שיודע לו במה מטה: **או שעשה.** מלאכה בשבת ואינו יודע אחו מלאכה עשה לם מרם שם זרע: **אף מאשם פלוי.** מפרש בגמרא (ע"ב): **לא נחלקו.** ר' אליעזר דאמר לא בעינן שידע כמה מטה ו)[ור' יהושע דאמר בעינן שידע כמאי מטה]: **על דבר שהוא ז) מעם אחד.** כגון שתי אילנות של מין אחד לפניו ולא ידע אם מזה נקט אם מזה: **שהוא חייב.** שהרי ידע במה מטה אחו מלאכה עשה שבלקיטת תאנים מטה: **על מה נחלקו על דבר שהוא משום שני שמות.** כגון שפק קלר שפק טחן אי נמי שפק תאנים שפק עבנים וכן בגתכתן לזו ועשה אם זו דבה דבמיב בקרא כין שידיעה כין אחטאתו ח) הא לר' יהושע על שיתכוון לחטוא הם ולעשת הידיעה ידע במה מטה ולרבי אליעזר כיון דבתכוון לדבר אחד לא אכל אין אכמאי חייב: מעם אחד. כגון שהיה לפניו אבר אחד ומן אחד לא אכל אלא אבר אחד ומן אחר אכל אינו חייב אלא אבר אחד ומן אחר אכל אינו חייב אלא אבר אחד ומן אחר אכל אינו חייב